

Tilstand indenfor Militærvæsenet, en feberagtig Tilstand, fordi der ikke er det tilstrækkelig passende Forhold mellem Folkenes Antal og det Materiel, man har og ønsker; og denne feberagtige Tilstand, tror jeg, er i høi Grad uheldig. Jeg skal til det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) sige, at naar han overfaldt mig, fordi jeg skulde være saa særlig udemokratisk, og kaldte alle gode Magter til Vidne paa, at mine Bemærkninger vare Udtalelser, man skulde vente af særlige Aristokrater, saa skal jeg sige det ærede Medlem, som jeg for Resten ikke ser her, at hans demokratiske Sindelag er saa bekendt saavel her som udenfor Salen. Naar han taler til Gunst og til Gavn for Demokratiet, er der Ingen, som misforstaar ham, hans Udtalelser faae da den Værdi, der tilkommer dem — baade her og andetsteds. Det ærede Medlem er tilstrækkelig bekendt for sin Virksomhed i Demokratiets Tjeneste og Arbejde derfor. — Jeg skal endnu kun sige et Par Ord om Spørgsmaalet om Kjøbenhavn som aaben By. Jeg synes, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) har givet mig et stærkt Argument for, at det er rigtigt at gjøre Kjøbenhavn til en aaben By. Han udtalte nemlig, at Sjælland er et i saa høi Grad strategisk Punkt, at naar Fjenden kom til et ubefæstet Kjøbenhavn, vilde han strax opføre en Fæstning. Er det rigtigt, saa er det ogsaa rigtigt, at Fjenden i høi Grad vil benytte sig af en der allerede opført Befæstning, den være helt eller delvis opført, og dette synes mig at tale stærkt for, at det vilde være værre for Fjenden, hvis han kommer til en aaben By; der vil da hengaa længere Tid, inden han kan faae opført en Befæstning, og imidlertid vil den europæiske Ligevægt, eller andre Staters fremadstridende folkeretlige Begreb kunne komme os til Hjælp, og saa er der mere Haab om, at de ville kunne komme os til Hjælp i den Tid, som vil medgaa, inden Fjenden faar reist Befæstningen om et aabent Kjøbenhavn, end der er for, at de ville komme os til Hjælp i den korte Tid, i hvilken Fjenden vil blotere et befæstet Kjøbenhavn, overvinde den og sætte sig fast der. Hvorledes man skal bære sig ad under en eventuel Storkrig med at forsvare Sprogø og Nyborg Havn, tror jeg til min Død vil være en Gaade, som jeg ikke faar at se opløst. Jeg tror, at Stormagterne under en stor Søkrig ville lægge sig med deres Flaade ved Sprogø og Nyborg Havn og hvor de ellers kunne komme til, uden at bryde sig om et befæstet Kjøbenhavn. — Jeg skal ikke forlænge Aftenmødet, men iøvrigt se at fatte mig i stor Rothed.

Jeg vil kun gjøre en Bemærkning om nogle Ytringer, som ere komne frem her i Salen om og imod den Tale, som har været ført om Revanchekrig. Jeg tror ikke, det er ganske berettiget, at disse Ytringer ere lagte paa Høires Ordførere saavel i Pressen som i Landsthinget, men jeg tror, at de berettiget sigte til Noget, der ikke er udsagt her i Salen, men er fremkommet udenfor. Jeg tror, at uforsigtige Ytringer i den Retning kunne ligesaa godt henføres til den hvide ærede Krigsminister som til noget Medlem af Høire. Jeg tror ikke, man skal tale om de Klubber, hvor det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) har sin Gang, men vende sig til selve Chefen, til Hans Excellence Krigsministeren. Jeg synes, at han ved flere Leiligheder har udtalt sig meget stærkt. Han sagde i Dag, at han ikke skammede sig, men tværtimod var godt fornøjet med den Tale, han holdt i 1868. Ja, den ærede Minister var maaste vel fornøjet med den Gang, men jeg vil dog ikke gaa ud fra, at han i dette Dieblis er fornøjet med eller deler de Meninger, han den Gang udtalte. Jeg tror, at det er de uforsigtigste Meninger, som kunne udtales her i Vandet. Den ærede Krigsminister har udenfor denne Sal en særlig Dybt — saaledes i Rosenborg Have; da han talte til Højens og disses Velvændere — til at tale om, at faae de tabte Landsdele tilbage; men jeg tror ikke, at det for en Stat som Danmark, som ikke kan sætte Haardt imod Haardt, er en rigtig og fornustig Tale. Jeg tror, at saadanne uforsigtige Udtalelser ere langt mere stadelige end de Udtalelser, som ellers komme fra Høires ledende Mænd, der i den Henseende synes at udtale sig med al ønskelig Forsigtighed. Jeg tror altsaa ganske vist, at Anken er berettiget lige overfor Klubben i Maribo, men jeg tror tillige, at Anken egentlig med Føie bør rettes mod et ganske andet Sted end mod ærede Medlemmer af Høire. Jeg har meget nøie, saa vidt det er muligt efter danske Aviser, fulgt med f. Ex. den franske Politik, og jeg har aldrig nogenstinde der set fra ministeriel Side Ønsker og Forhaabninger om at vinde de tabte Landsdele tilbage. Naar Stillingen er saaledes, som den har været i de sidste Aar, at Danmark saa hyppig nævnes i Forbindelse med internationale Intriger og den Slags Ting, saa tror jeg, at der er yderste Grund til fra alle Sider at iagttage stor Forsigtighed. Naar der er Enighed, saaledes som jeg tror, at der er i denne Sal, om, at det gjælder for Danmark ikke at tænke paa noget som helst Andet end paa Neutralitet, og ikke paa nogen som helst udenlandsk Spe-